pere-rahvas jeh pudru. Sõõg, õppul ütelnud pere-naene: „Tarvis „kutsikestele“ (viidjatele) ka naturene jenatta, nende vaeste kohud võiks ka tühjad olla.“ Tõstnud siis pun rauši jahu purtru, pannud võid peale ja jenatnud sula-lega tua peale. Sulane aga putsikestele vingerpurji mängima: täisõnud pudru ise ära ja pannud midagi „mund“ rausi, mus-panud tati peale ja viinud tua otsekoning ise jäänud lennu-raamatu pääle kuulama, mis kutsud rõõmsma saavad. Varsti ajanud kut-sud rausi kallale. Üks nuusutanud, ütelnud: „Rupp,“ teine nuusutanud, ütelnud: „äkk!“ kõks maitsenud, viitnud: „pupp,“ teine maitsenud, kuulnud: „äkk.“ „Wõmatki tõendanud mõ-lemad: „Jah, tõsa tõesti äkks!“

– Nael. on meid petnud! – tusutsenud üks.
– See tarvis kätte maksta, – vastanud teine.
– Mis meie teeme? – küsinud esimene.
– Paneme nende maja põlema, – vastanud teine.
– Kus meie siis ise lähme? –
– Peame aga äärest oleva ratta rummu jõge.

Kõrraga hakkanud maja mitmelt küljelt põlema. Pererahvas jooksnud nüüsmu-ga välja, igaüks küsinud: kust tuli nak-kanud? Peremees aga jooksnud põleva maja ümber ja ohastanud: Kus minu vanni kutsud on? Sulane teadnud, et kutsud aga äärest jõe-ratta rummus on, võtnud ratta ja viinud

pag. 75.

tuleje, ütelnes: Kui kõik ära põleb, siis põlegu jee vana rattas ka ära. Nii jõlenud siis ka kutsud ühes majaga ära, mida nad jõlema siitkiud.

Sulane jõudnud aga juud, ega pole jelleski vellegile hinganud, mideas tuli lahti pääsnud, et küll peremees teda mitmel korral upita-nud.

e. Vanad sõnad.

1. Karu metsas, tähk müüdud.
2. Igas peres oma viis, igas talus oma teavr
3. Üksi hea sõna, kahekesi meegõda, aga mitme-kesi tõõd teha.
4. Meie räägime heinamaast, aga sina heinamaa ajast.
5. Meie teeme kuhja, aga sina kuhje veda.
6. Ussipea unustab, jõda ja laod jõnjevad.
7. Kaks ütles jõbale: „See sina.“ – jõba ütlesale: „Narvad, varane teil.“
8. Kes hoiab, ega see ei hoiga.
9. Kus surm, seal muld.
10. Oled jõnud üle veere, siis jõudsid ülejõba.
11. Sõitalt jõhu, palavalt p. . le.
12. Ütlema p. . je külasse, siis ise j. tu läbi külje kontidel.
13. Jõa pühajale, jõba jõgajale.
14 Kus raidatasse, seal ka laastu
15. Kui õnnetus tuleb, siis tungib tõrjest ja armast siise.
16. Viha jõõb viljo maast, kadedus valad mereft.
17. Koer jõnab koera peelma / püütja.
18. Meid tuleme jõba sitalt, aga teie lähete alles jõõma.
19. Küll ilm õpetab!